ΤΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΜΑΣ

Η ΔΙΑΒΟΛΟΓΥΝΑΙΚΑ

Τοῦ Ριχάρδου Ἔρρ. Σαβὰζ

(Ἱστορία Περιπετειῶν ἀγωνίας καὶ τρόμου)

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ρώτησα κατόπιν ἂν μ' ἐζήτησε κανείς.

Κανείς.

Γιατὶ ὁ Σάσας καὶ ἡ πριγκήπισσα Πάλιντζην δὲν ἦλθον νὰ τὴν ἀποχαιρετίσουν ; σκεπτόμουν.

Τὸ ἐγνώριζαν βέβαια καὶ οἱ δυὸ ὅτι δὲν θὰ ἔφευγα ; Ζήλεια μὲ κατέλαβε. Γιατὶ νὰ τὴν ἀφήσω ; Στὴν Αἴγυπτο μ' ἔλεγαν,γιὰ τὸ πεῖσμά μου,ὁ «Μπουλντὸκ Λένοξ» καὶ τώρα νὰ μείνω ἥσυχος καὶ ν' ἀφήσω ἐλεύθερο τὸν Σάσα ; Ἔπρεπε νὰ δείξω ὅτι ἤμουν ὁ ἴδιος ὁ «Μπουλντὸκ Λένοξ». Θὰ τοὺς παίξω παιχνίδι, σκέφθηκα. Θὰ τοὺς ἀφήσω νὰ πιστέψουν ὅτι εἶναι ἐλεύθεροι.

Πῆγα στὸ γραφεῖο τοῦ ξενοδοχείου, ἀνήγγειλα ὅτι φεύγω καὶ ὅτι ἡ κυρία θὰ ἔμενε γιὰ τὸν χορὸ τῆς Ἰγνάτιεφ.

Πῆρα κατόπιν ἀμάξι. Τρέξαμε στὸ σταθμό,ἀλλὰ τὸ χιόνι μᾶς ἄργησε τὰ ἄλογα. Ἡ ἀμαξοστοιχία εἶχε ἐκκινήσει. Καταράσθηκα τὸν ἀμαξᾶ καὶ τὸν διέταξα νὰ μὲ γυρίσῃ πίσω στὸ ξενοδοχεῖο.

Γυρίζοντας,διηγήθηκα στὸν γραμματέα τὴν ἀποτυχία μου καὶ ὅτι θὰ εἶχε τὴν εὐχαρίστησι τῆς συντροφιᾶς μου γιὰ μιὰ μέρα ἀκόμη.

Ὅταν ἄνοιξα τὴν πόρτα τῆς αἰθούσης, μοῦ φάνηκε πῶς ἤκουσα κρότον ἐλαφρὸν φιλήματος. Ὁ ὡραῖος Σάσας ἦταν ἐκεῖ μὲ στολὴν μεγάλην καθὼς καὶ ἡ Ἑλένη. Ἐκάθηντο πολὺ μακρυὰ ὁ ἕνας ἀπὸ τὸν ἄλλον. Τοὺς φάνηκε περίεργη ἡ ἐμφάνισίς μου καὶ ἴδια στὴν Ἑλένη κι' ἔτρεξε νὰ μὲ ὑποδεχθῇ Ἦταν τρομαγμένη ἀλλὰ δὲν ἤθελε νὰ τὸ δείξῃ.

—Δὲν ἔφυγες Ἀρθουρ; Θεέ μου δὲν ἔφυγες; ρώτησε.

—Ὄχι. Ἔχασα τὸ τραῖνο καὶ θὰ μείνω μιὰ μέρα ἀκόμη μαζή σου.

Καὶ συγχρόνως τῆς ἔδωσα μερικὰ συζυγικὰ φιλήματα, τὰ ὁποῖα ἐπλήγωσαν καὶ τοὺς δύο μας, τὸ ὁμολογῶ.

— Ὦ ! αὐτὸ εἶναι εὐχάριστον, ἀγαπητέ μου Λένοξ. Θὶ ἔλθετε καὶ σεῖς στὸν χορό. Ἡ ἀπουσία τῆς κυρίας ἀπὸ τὸ ξενοδοχεῖο σήμερα τὸ πρωῖ ἦταν παιχνίδι δικό μου καὶ τῆς κ. Πάλιντζην. Δὶν ἔπρεπε νὰ μᾶς στερήσετε ἀπὸ τὴν παρουσία τῆς κυρίας, ἡ ὁποία θὰ εἶναι ἀπόψε ἡ ὡραία τοῦ χοροῦ.

— Χά, χά, ἦταν παιγνίδι γιὰ νὰ πᾶς στὸν χορό, ἀπήντησα καὶ τῆς ἔκλεισα τὸ μάτι.

— Φυσικά! Καὶ νὰ ἡ ἀπόδειξις, εἶπεν ἡ Ἑλένη, κόκκινη ἀπὸ θυμό, τὸ φόρεμά μου τοῦ χοροῦ, ποῦ τώρα μόλις μοῦ τὸ ἔφεραν.

Ἔτρεξε στὸ δωμάτιό της καὶ μοῦ ἔδειξε ἀπὸ τὴ πόρτα ἕνα ἔκτακτο φόρεμα.

— Βλέπεις, εἶπε μ' ἐπίεσες καὶ σοῦ τὰ ἐξομολογοῦμαι ὅλα.

Καὶ προσθέσε ὁ Σάσας :

— Νὰ ἑτοιμασθῆτε, συντ-γματάρχα μου· μοῦ ὑπεσχέθη ἡ σύζυγός σας πῶς θὰ χορέψῃ μαζύ μου τὴ πρώτη μαζουρκα

Δὶν ἤξερα τὶ νὰ τοῦ ἀπαντήσω. Ἤμουν ἕτοιμος νὰ τὸν βρίσω, ὅταν ἦλθε ἡ πριγκήπισσα Πάλιντζην.

— Συνταγματάρχα, εἶπεν ἡ ἀριστοκράτις Ρωσσίς, χαίρω ποῦ θὰ μείνετε μία ἡμέρα ἀκόμη μαζύ μας. Θὶ παραστῆτε ἔτσι σ' ἕνα πολὺ ὡραῖο θέαμα. Ἐννοῶ τὸ χορό. Μὲ τὴν ἄδειά σας θὰ ἔλθω νὰ σᾶς πάρω..

Ἡ δυὸ κυρίες συνωμίλησαν κατόπιν ἰδιαιτέρως.

Ὁ Σάσας ἔφυγε σὲ λίγο, ἐνῶ ἡ κ. Πάλιντζην ἔμεινε. Φαίνεται πῶς τὴν ἐκράτησεν σκοπίμως ἡ Ἑλένη γιὰ νὰ μὴ βρεθῇ στὴν ἀνάγκη νὰ συζητήσῃ μαζύ μου. Ἐφοβεῖτο μήπως τὴν μαλλώσω. Ἀλλὰ καὶ ἡ πριγκήπισσα ἔφυγε τέλος λέγοντάς της.

— Πηγαίνω τώρα, ἀγαπητή μου, νὰ ἑτοιμάσω τὸ φόρεμά μου.

Ὅταν ἐμείναμε μόνοι, ἡ Ἑλένη μ' ἐκύτταξε καλὰ-καλά.

— Θεέ μου ! γιατὶ δὲν ἐφύγατε, ὅπως σᾶς ἔγραψα ; μοῦ εἶπε. Γιατὶ δὲν θελήσατε νὰ φύγετε ; Ἂς πληρωθῇ πλέον τὸ πεπρωμένο σας κατόπιν αὐτοῦ....

Ἐπῆγεν ἔπειτα στὸ δωμάτιό της, ἐνῶ ἐγώ ἤμουν εὐχαριστημένος ποὺ τὴν ἔφερα σ' αὐτὸ τὸ ἀπελπιστικὸ σημεῖο.

Ἀλλ' ἐνῶ ἐβημάτιζα, τὴν εἶδα νὰ πέρνῃ βελόνα καὶ κλωστή, πρᾶγμα ποὺ δὲν εἶχε κάνει ποτέ της. Ἔραβε μόνη της τὸ φόρεμά της. Φαίνεται πῶς κάποιο λάθος θὰ εἶχε.

Μ' ἐπρόσεξε ποὺ τὴν κυττοῦσα καὶ :

— Διορθώνω τὸν γῦρο τῆς φούστης μου, μοῦ εἶπε. Θέλω νὰ φτιάσω μιὰ τσέπη. Θέλετε νὰ τὴν δῆτε ;

— Τσέπη σὲ φόρεμα χοροῦ ; Καὶ τὶ θὰ βάλῃς μέσα ; Μήπως κανένα μαντηλάκι ἢ τὸ μπουκαλάκι τῆς μυροδιᾶς σου ;

— Γιὰ τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ, μὴ μὲ βασανίζετε. Ἀφῆστέ με νὰ σκεφθῶ... εἶπεν ἔξαφνα κλαίγοντας. Ἔλεος... λυπηθῆτέ με, ἀφῆστέ με μόνην μὲ τὸν Θεὸν καὶ τὴν συνείδησίν μου....

Μόλις τὴν ἄκουσα νὰ μιλῇ ἔτσι, ἔφυγα γιὰ τὴ λέσχη, ὅπου καὶ ἔφαγα. Στὴς ἐννέα καὶ μισὴ γύρισα νὰ παραλάβω τὴν κυρία ποὺ ἔφερε τὸ ὄνομά μου, τὸ ὁποῖον ὅμως δὲν ἐσέβετο καθόλου.

Περνῶντας ἀπὸ τὸ δωμάτιό της ἄκουσα ἀναστενσγμούς. Ἡ περιέργεια μ' ἀνάγκασε νὰ πλησιάσω στὴ πόρτα της καὶ νὰ κρυφοκυττόξω.

Κρυφοβλέποντας, ἔμεινα κατάπληκτος. Ἡ Ἑλένη εἶχε γονατίσει κοντὰ στὸ κρεββάτι της, μὲ τὴν κάτασπρη τουαλέττα τοῦ χοροῦ, ὡραία σᾶν ἄγγελος, μὲ τὸν λαιμόν, τὰ χέρια καὶ τοὺς ὤμους γυμνοὺς καὶ προσηύχετο ! Δὲν ἐτόλμησα νὰ τὴν ταράξω. Πῆγα νὰ ἑτοιμασθῶ γιὰ τὸ χορὸ στὸ δωμάτιό μου. Ἀλλὰ τὸ μυαλό μου πήγαινε διαρκῶς στὸ θέαμα ποὺ εἶδα.

Ἔξαφνα μιὰ φωνὴ γελαστὴ μ' ἔκανε νὰ γυρίσω

—Ἀρθουρ, γεροντοπαλλήκαρο, κάνε γρήγορα. Ἡ πριγκήπισσα ἦλθε Ἦταν ἡ Ἑλένη.

Μπῆκα στὴν αἴθουσα καὶ βρῆκα τὴς δυὸ κυρίες νὰ μὲ περιμένουν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 12ον

Ὁ χορὸς τῆς Ἰγνάτιεφ

Ἔπρεπε νὰ τὰς συνοδεύσω. Χωρὶς νὰ χάσω καιρό, τὴς ἔφερα στὸ ἀμάξι, τὸ ὁποῖον πέντε λεπτὰ κατόπιν ἀνακατεύθηκε μὲ τὸ πλῆθος τῶν ἄλλων ἁμαξῶν ποὺ ἦσαν στὴν αὐλὴ τῆς «Ἑνώσεως τῶν Ἀριστοκρατῶν» ὅπου ἐδίδετο ὁ χορὸς τῆς κ. Ἰγνάτιεφ. Ὁ ἀδελφὸς τῆς κ. Ἰγνάτιεφ εἶχε διορισθῆ διοικητὴς τῆς Δυτικῆς Σιβηρίας καὶ πρὸς τιμήν του ἐδίδετο ὁ χορός, εἰς τὸν ὁποῖον ἡ ἀριστοκρατία καὶ ἡ Αὐτοκρατορικὴ Αὐλὴ ἐπρόκειτο νὰ παραστοῦν.

— Κυττάξετε ! εἶπεν ἡ πριγκήπισσα στὴν Ἑλένη, σᾶς εἶπα τὴν ἀλήθεια. Ὁ Τσάρος θὰ τιμήσῃ τὴν ἑορτή. Ἰδέτε ! Νά, οἱ κοζάκοι τῆς φρουρᾶς.

— Εἴσθε βεβαία, ὅτι θὰ ἔλθῃ ; ρώτησεν ἡ Ἑλένη.

— Βέβαια. Μερικοὶ ὑπασπισταὶ καὶ ἡ φρουρὰ τῶν ἐνακτόρων εἶνε ἤδη ἐδῶ. Ὅλα αὐτὰ εἶνε ἀποδείξεις ὅτι θὰ ἔλθῃ.

Ὅταν ἐμπαίναμε στὴ μεγάλη πύλη, τὸ φῶς τῶν ἠλεκτρικῶν ἔδειχνε τὴν Ἑλένη κίτρινη στὸ πρόσωπο. Ὕστερ' ἀπὸ μιὰ στιγμή, στηρίχθηκε στὸν βραχίονά μου καὶ ἀνεβήκαμε τὴ μαρμάρινη σκάλα. Ὁ πρίγκηψ Πάλιντζην συνώδευσε τὴ σύζυγό του. Ὅταν ἐφθάσαμε στὸ ἐπάνω σκαλί, εἶδα τὸν βαρῶνον Φρίεδριχ καὶ ἐβεβαιώθηκα ὅτι εἶχε δίκηο ἡ πριγκήπισσα νὰ ἐπιμένῃ πῶς θὰ παρίστατο στὸ χορὸ καὶ ὁ Τσάρος.

Ἡ Ἑλένη, βλέποντας τὸν Φρίεδριχ, ἐταράχθηκε λίγο.

Ἔξαφνα ἄκουσα αὐτὸν τὸν ἴδιο τὸν διαβολάνθρωπο νὰ λέγῃ στὴ σύζυγό μου :

— Μπᾶ ! ἡ κυρία ἄλλαξε γνώμην. Ὁ χορὸς ἀνέβαλε τὴν ἀναχώρησί της ;

Αὐτὴ χωρὶς νὰ χάσῃ καιρό, ἀπήντησε :

— Μιὰ γυναῖκα θὰ ἐθτσίαζε τὸ πᾶν γιὰ νὰ ἐῇ μιὰ τέτοια ἑορτή.

Λέγοντας ὅμως τὰ λόγια αὐτά,στηρίχθηκε πειὸ πολὺ ἐπάνω μου σᾶν νὰ ἔτρεμε. Μὲ τὴν κίνησι αὐτὴ ποῦ ἔκαμε, ἕνα μέρος τῆς φούστας της, πολὺ βαρύ, ἐχτύπησε ἐπάνω μου.

—Ἑλένη, ἐψιθύρισα γελαστός, αὐτὸ τὸ μπουκαλάκι μὲ τὴ μυρωδιὰ ποῦ ἔχεις μαζύ σου ἀπόψε, θὰ εἶνε ὁ τρόμος τῶν χορευτῶν σου.

—Ὦ ! μοῦ ἀπήντησε, τὸ ἄρωμα «à la jochey-club» δὲν εἶνε ἐπικίνδυνο γιὰ ὁποιον κι' ὁποιον...

Τὸ μπουκαλάκι δὲν μὲ ἀνησύχησε πειά. Τὸ ἐλησμόνησα. Ἡ πριγκήπισσα μὲ τὸν σύζυγό της προηγεῖτο ἐν τῷ μεταξὺ καὶ τὴν ἀκολουθήσαμε, γιὰ νὰ μᾶς συστήσῃ στὴν οἰκοδέσποινα. Ἡ κ. Ἰγνάτιεφ μᾶς ἐχαιρέτισε, μᾶς εἶπε δυὸ φιλικὰ λόγια καὶ ἀπετάθη κατόπιν πρὸς ἄλλους ἐπισκέπτας.

Ἐγὼ ἐκύτταζα γύρω μου... Πράγματι ὁ πλοῦτος τῆς αἰθούσης μ' ἔκανε νὰ τὰ χάσω. Δὲν εἶχα παραστῆ σὲ τέτοιο μεγαλοπρεπὲς καὶ πομπῶδες θέαμα ἄλλοτε. Γυναῖκες χαριτωμένες, μὲ ἔξοχες παριζιάνικες τουαλέττες καὶ ἄνδρες μὲ τὴς στολὲς τῆς Ἀνατολῆς καὶ τῆς Δύσεως εἶχαν πλημμυρίσει τὴν αἴθουσαν ποῦ ἦταν κατάφωτη καὶ μεταβεβλημένη σὲ μαγικὸ κῆπο γεμᾶτον ἀπὸ τὰ ὡραιότερα ἄνθη καὶ τὰ πειὸ σπάνια φυτά. Σημαῖες πολύχρωμες ἐκυμάτιζαν καὶ μουσικὴ γλυκεὶὰ ἐσκόρπιζεν γλυκὰ τοὺς ἤχους της. Στὴ μέθη καὶ στὴ παραζάλη αὐτὴ δὲν εἶναι περίεργο ποὺ ἐλησμόνησα τὸν κίνδυνο τῆς θέσεώς μου καὶ μάλιστα ψυθύρισα στὴν Ἑλένη :

—Εἶμαι εὐχαριστημένος ποὺ ἔχασα τὸ τραῖνο Δὲν θὰ ἤθελα νὰ στερηθῶ αὐτὸ τὸ ἀλησμόνητο θέαμα.

—Ἀλήθεια ; μὲ ρώτησε τρυφερά. Ἐλπίζω πῶς θὰ διασκεδάσῃς ἀ-πόψε. Ἀλλὰ πρέπει νὰ χαιρετίσουμε τὸν Κωνσταντῖνον καὶ τὴν Ὄλγαν Βελέτσκη. Νά ! ἔρχονται !

Ἐγύρισε κατόπιν σ' αὐτοὺς καὶ εἶπε :

— Σᾶς φαίνεται περίεργο ποῦ μᾶς βλέπετε ἐδῶ ; Ἐνομίζατε ὅτι ταξιδεύουμε στὸ Βερολῖνο ;

Αὐτοὶ δὲν ἐφάνηκαν καὶ τόσο εὐχαριστημένοι ποὺ εἴχαμε μείνει καὶ πρὸ πάντων τὴ στιγμὴ ποῦ ὁ Σάσας ἦλθε ἀπὸ πάνω ἀπὸ τοὺς ὤμους τῆς Ἑλένης καὶ ἐψιθύρισε :

(Ἀκολουθεῖ)